

Club Excursionista de Gràcia

"MAI ENRERA"

Publicació degana de la premsa de Gràcia
Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

M A I G
J U N Y
2 0 0 6



PASSATGE MULET, 4
TEL: 93 237 86 59
FAX: 93 237 51 48
08005 BARCELONA

Butlletí social

XXIV Any - 2a. Època, núm. 91

Fundat l'any 1922



Cap al coll de Obelcrestada 2475m
Fotografia de Jaume Jubert

AGENDA

MAIG

6 i 7, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de mitja muntanya
CONGOST DE MONT REBEI
Coordinació: Carme Ballesta i Enric Tomàs i Humbert

7, diumenge

GEDE
SORTIDA VIES FERRADES

11, dijous, a les 21:30

Secció de Muntanya. Cicle audiovisuals Buch i Parera
"RACONTE MOILA TERRE"
13.500 km en bicicleta tándem amb cecs al voltant d'Àfrica: Jebi Toukbal, Mont Cameroon, Kilimandjaro i Mont Kenya
a càrrec de Diego Audemard

13 i 14, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. 19è cicle de sortides per a esquiadors de muntanya
XEMENEIRS 2.811m i MONT SALIENTE 2.882m (Pallars **)
Coordina: Berta Alguero

21, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle GR's. Matagalls-Montserrat
22ª ETAPA: CTRA. C-13 - ÀGER - CORÇA
23.180 Km. - 5 h. 50'
DESNIVELLS: + 660 m. - 375 m.

21, diumenge

GEDE
SORTIDA ESCALADA

23, dimarts

GEDE
CICLE PELLÍCULES D'ESCALADA

25, dijous, a les 21:30

Secció de Muntanya. Cicle audiovisuals Buch i Parera
"TRANQUEANDO POR LA PATAGONIA"
Trekking i natura
a càrrec de Marta Amigó, Àlex Duran, Eloi Figueras, Elena Martínez, Jepi Pasqual, Laura Puig, Pili Vendrell i Sergi Xancó

27 i 28, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. 19è cicle de sortides per a esquiadors de muntanya
PICA D'ESTATS (Ariège *)**
Coordina: Cesc Daví

27 i 28, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Sortida alta muntanya
EL CARLIT (2133 m)
per Ponté Pyumorens i tornada amb el tren groc.
Coordinació: David Ortega

28, diumenge

Cantaires Muntanyencs
Assistència a la Festa de CANÇO DE MUNTANYA
a Mataró

JUNY

10 i 11, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. 19è cicle de sortides per a esquiadors de muntanya
VIGNEMALE 3.289
Coordina: Rosa Salas

11, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle GR's. Matagalls-Montserrat
23ª ETAPA: CORÇA - EL PONT DE MONTANYANA
20.700 Km. - 5 h. 30'
DESNIVELLS: + 830 m. - 1.000 m.

15, dijous, a les 21:30

Secció de Muntanya. Cicle audiovisuals Buch i Parera
LES MUNTANYES ALTAI
Pedalant per l'Oest de Mongòlia. BTT
a càrrec de Roger Llorens, Carles Lluch i David Terradas

17 i 18, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de mitja muntanya
TRAVESSA NÚRIA - CARANÇA
Coordinació: Manel Castelló

JULIOL

1 i 2, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de mitja muntanya
EL COMAPEDROSA (Ballau)
Coordinació: Aleix Garcia

6, dijous, a les 21:30

Secció de Muntanya. Cicle audiovisuals Buch i Parera
VIATGE PER BOLÍVIA I PERU
Pinzellades de turisme, treks, alta muntanya i realitat social
a càrrec de Iolanda Roma, Ramon Orteu i Ingrid Corominas



CULTURAL



MUSEU ARQUEOLÒGIC MUNICIPAL JOSEP CASTELLÀ I REAL ELS PRATS DE REI

El passat 25 de març es van inaugurar les noves instal·lacions del Museu Arqueològic en aquest poble de l'Alta Segarra.

Va fer la inauguració Xavier Menéndez representant de Caterina Mieres del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i Carles Vicente de la Diputació Provincial de Catalunya. Aquesta última Institució és qui ha promogut la nova reforma del museu.

Ambdós varen remarcar la importància del material exposat, que parla del lloc arqueològic, estratègic al centre de Catalunya, gairebé oblidat fins avui.

Aquest convidava a seguir futures prospeccions, que donaran fe de la intensa vida iberoromana en aquell lloc. En són ja testimonis les làpides funeràries exposades, en què una d'elles dona nom a la Segarra.

Es pot visitar el Museu totes les festes pel matí i els restants dies, cal trucar prèviament al 649141220. Hi sereu benvinguts.

Maria-Dolores Lázaro



MATINAL: VISITA GUIADA A L'ANC

Us convidem a una visita de portes obertes a l'Arxiu Nacional de Catalunya, on hi tenim en dipòsit el nostre patrimoni documental.



Data: 13 de maig

Hora: 11 h matí

Adreça: Arxiu Nacional de Catalunya

c/ Jaume I, 33 – 51

Sant Cugat del Vallès.

Inscripcions: Al tauler d'anuncis del Club.

VISITA COMENTADA A 'EXPOSICIÓ TEMPORAL DEL MUSEU D'ARQUEOLOGIA DE CATALUNYA.

Tema: RITUALS DE VIDA I MORT EN LA PREHISTÒRIA
DE MENORCA

Dia: 18 de maig

Hora: 11 h matí.

Entrada gratuïta.

Inscripcions al tauler d'anuncis del Club.





CULTURAL



Els orígens de l'entorn de la plaça de Lesseps, 3 Ca l'Alegre de Baix, o Ca l'Alegre

Una masia constitueix una explotació agrària tradicional, formada per un conjunt patrimonial format per la casa, aïllada, i les terres, que contenen bosc, pastures, i camps de conreu de cereals, olivet, vinya, i una part de regadiu amb hort i fruiters.

A finals del S XVIII i principi del S XIX, el territori de Gràcia estava poblat de masies i cases senyorívols. Poc poblada, comptava amb edificacions força disperses, que estaven soles entre torrents, terrals, camps de conreu i virrines.

Ca l'Alegre estava al bellmig de l'actual Plaça de Lesseps, en l'angle format per la Travessera de Dalt i pel capdamunt del carrer Pérez Galdós.



Els límits del mas anaven des de la Riera de Vallcarca (que passava per darrera de la nova Biblioteca de Gràcia, i separava Ca l'Alegre de l'Església dels Josepets), cap a la plaça de la Creu (en la part superior de l'actual Plaça de Lesseps, delimitant amb l'antic terme d'Horta, ara ocupada per l'escola Rius i Tauler), fins a buscar la capçalera del Torrent de l'Olla. Després els seus límits baixaven cap al carrer Gran, tancant, per la part de migdia, per l'actual carrer de Santa Àgata, i per l'est, amb el Torrent de l'Olla. La seva extensió era de 13,5 mujades, uns 66.102,75 m². A l'altra banda del Torrent de l'Olla, els camps de la finca limitaven amb els de Can Trilla. El carrer de Pérez Galdós, que travessava els seus camps, s'anomenà per aquest motiu carrer del Camp, o del Camp de Ca l'Alegre.

Ca l'Alegre era una edificació notable, pel que fa a la seva arquitectura i a la seva grandària; com moltes altres masies de Gràcia, pertanyia a nobles o famílies benestants de Barcelona que les utilitzaven com a casa de descans, per a l'esbarjo o l'estueig als afores de la ciutat, mentre els masovers els manaven la terra i el bestiar. Per tant, eren finques mig masies mig cases senyorials.

Es tractava d'una típica masia catalana, que ocupava molt de l'espai de l'actual plaça. La seva imatge era molt característica: les seves mides, la seva antigor (des de 1688), la proximitat a l'església dels Josepets, pionera de Gràcia, fan de la masia una de les pàgines més importants i més emblemàtiques. Miquel Braso, en els seus escrits, ens indica que el recinte tenia cert ambient bucòlic.

L'edifici central estava format per una planta baixa, un pis principal i golfes.



Josepets, Can Alegre de baix

La teulada era a quatre aigües. Com la majoria de les masies de Gràcia, tenia la façana principal orientada a mar.

Com en d'altres cases agrícoles pertanyents a grans propietaris benestants, la planta baixa estava destinada als masovers, que n'estan a càrrec per a l'explotació agrícola, i complia les funcions rurals i de magatzematge. La planta principal o pis noble era la residència dels senyors, que hi passaven part de l'any, i la resta, s'estaven a les ciutats; s'hi accedia per un vestibul central a la planta baixa, des d'on arrencava una escala que pujava a les habitacions del primer pis.

Tenia dos edificis adossats, a banda i banda, un dels quals era una capelleta renaixentista adossada a la casa pel cantó de la dreta, que quedava a l'entrada del camí. Bona part de les masies de Gràcia disposaven d'una capella, que era d'ús públic; això evitava els desplaçaments a Barcelona per sentir missa (cal tenir en compte que les esglésies dels Josepets i de Jesús encara formaven part dels convents).

L'aigua no hi mancava: propera a la riera de Vallcarca, que la separava de l'església en un meandre, es formava un rierol que corria silenciós i gairebé invisible entre molles i altra vegetació. Per l'altra banda, baixaven les aigües del Torrent de l'Olla. L'aigua es recollia en un gran safareig o bassa de regadiu per a les terres de labor, propera a la

casa, on hi havia aigües verdes, voltada de xiprers, plantats seguint una línia per darrera de la casa, amb un decoratiu soridor. En fer l'excavació per al metro, en les actuals obres de la plaça de Lesseps, s'ha trobat restes d'una antiga bassa o cisterna.



Una terrassa assolada i un jardí, amb figueres, completaven l'indret, juntament amb la seva àmplia era on, pel 15 de març, festivitat de Sant Isidre Llaurador (patró dels pagesos del Pla de Barcelona, molt celebrada a Gràcia) hi havia grans ballades, a la tarda, en continuar la festa iniciada (després de missa i fins l'hora de dinar) davant l'església dels Josepets.

En un costat, i per sota de l'església de la Mare de Déu de Gràcia, prop de l'actual boca de Metro, hi havia la capella de Sant Onofre, seguida d'un nucli de cases del S. XVIII i un seguit de xiprers ja a tocar del convent dels Josepets. Per l'altre costat, una gran portalada més alta que la resta de la tanca donava accés, des de la part del migdia, a l'amplíssim pati o barri lateral de Ca l'Alegre. Des de la casa podia observar-se l'esmentada capella, l'església, el turó del Puxet, i la plana de la Bonanova, amb la carena de muntanyes del Collserola al darrere.

Com recull Olivé, diu Rafael d'Amat, *al davant (de l'església de Gràcia) hi ha un ample y llarg caminal av xipresos s dos filas. Pasat aquest caminal continúa altre ab varias casas a una fila que forman un carrer, comensant per una capelleta fins un bon tros per avall, ab algunas casas novas y altres que se hi van fabricant. (...) hermozejant (el pla) en gran manera las moltas casas que se troban de senyors, de marchants, de pagesos y altres particulars. Las mes visibles son: las del Verrey o d'Amat, la de la Fontana, la d'en Simó, las dos de don Miquel Alegre, la de Santa Coloma, la de Milans, una de las dos torres o casas de camp de don Miquel y don Mariano Alegre, pare y fill, és al costat de la iglesia y convent de Gràcia, mediant la riera de pujada al lloch de Sant Genís y convent dels monjos de la Vall d'Hebron.*

Les seves terres s'estenien fins al carrer de Santa Àgata, i es componien de camps de conreu (cereals, oliveres,

vinya) i pastures. L'hort estava a la banda de la riera de Valcarcar, que passava encaixonada per sota seu, separada per un alt mur.

Segons recorda el senyor Juvillà, que havia viscut a la masia en els darrers temps, els productes dels seus horts es venien a la gent de l'entorn, que ja hi comptaven. Tenien també vaques i cabres, que menjaven a casa; per alimentar-los, amb un carro anaven a buscar menjar per a les bèsties, tot i que també els donaven els excedents de l'hort.

Elis orígens de Ca l'Alegre

Consta en algunes fonts que fou construït el 1688, proples terres del Convent dels Josepets, edificat pocs anys abans. La propietat s'aixecà sota la finca de la Torre del Vidrier (sobre la Plaça Lesseps) i prop de l'indret anomenat aleshores "dels Ametllers", que s'estenia per sota de la Travessera de Dalt i cap a l'Est.



Durant l'esmentada Guerra de Successió, el territori de Ca l'Alegre fou ocupat per les tropes de Felip V, en el llarg setge de Barcelona que es produí entre 1713 i 1714. També en resultà afectat el convent dels Josepets, ocupat el 29 de juliol de 1713. El Duc de Pòpuli s'apoderà del convent, com a part de l'estratègia per encerclar i aïllar la ciutat, aleshores envoltada de muralles, per dirigir l'atac. Tot i que les tropes assaltants aposentaren en aquest lloc els seus exèrcits, els edificis foren prou respectats. Això no obstant, el convent hagué de ser restaurat a mitjan S. XVIII.

En contra d'això, la Guerra de Successió havia comportat la destrucció de moltes altres edificacions del pla, com el Convent dels Caputxins, que desaparegué definitivament, l'originari convent de Jesús, prop del passeig de Gràcia, que hagué de ser tornat a edificar, primer en el mateix indret, i anys més tard (i després d'una segona destrucció en la Guerra del Francès) en el seu emplaçament actual, l'any 1817.

Hi fou freqüent el canvi de propietaris en breus períodes de temps, com passava sovint amb les grans cases de Gràcia, que no conservaven el seu llinatge principal. Al contrari, eren transmeses de mà en mà, canviant de propietaris en herències o en operacions de venda. Després de la guerra, el 1740, la família dels Clariana, en el moment propietaris de la finca, la vengueren a Miquel Alegre, ciutadà honorat de Barcelona, adoptant la masia el nom de Ca l'Alegre. L'heretà el seu fill Marià Alegre Aparici i de Amat, baró de Castellet, i després la seva vídua, Maria Paula d'Alegre i Duran, que morí el 1834. El matrimoni no havia tingut fills, i el mas passà des d'aleshores a mans de diferents propietaris.

Als voltants de 1900 la comprà el Sr. Riba García, que agafà com a masovers els senyors Juvillà i d'Ager, esdevinent des d'aleshores els qui en tingueren cura fins al seu tancament definitiu, per l'enderroc; primer com a masovers, i després, com a llogaters. Davant la transformació que havia de patir l'indret, la casa i les terres foren venudes a un funcionari de l'ajuntament, que en va saber fer un bon negoci. Anà venent la propietat a trossos, per par·lar i urbanitzar. El procés d'expropiació durà 30 anys.



La vida al mas, durant els seus últims temps, era a l'entorn de la casa; els fills, a escoles properes, instal·lades en torres. Els amics, en masies de l'entorn, com cal Mallorca, al carrer de Malignon. Can Trilla ja era "lluny"; segons paraules del senyor Juvillà, "a la part de baix".

Els canvis a l'entorn de la plaça de Lesseps, afectaren la masia de Ca l'Alegre, que ja havia anat perdent part dels camps de conreu que la voltaven, i després s'anà enderrocant per parts. Així, el mas no fou destruït en una sola intervenció sinó que això passà en diferents etapes.

En el marc de les intervencions a la zona de primers del segle XX, es projectà la prolongació de Pérez Galdós per tal de comunicar-lo amb l'Hospital Militar. Això obligà a la reducció de la casa de Ca l'Alegre: l'any 1908 se n'enderrocà la part la meitat de l'edifici principal. S'aixecà una paret per tal de tancar-la en el seu nou format, i permetre el pas dels

nous carrers. Per això les diferents fotografies i gravats que en tenim ens aporten diferents imatges.



Després d'aquesta primera reducció, els anys 1928 i 1934 hi ha noves destruccions parcials, derruïnt la capella el 1934. Finalment l'ajuntament comprà el terreny que quedava, per fer una plaça nova. L'any 1958 s'enderrocà la resta, desapareixent del tot, del paisatge urbà.

Fins aleshores, la masia seguia oferint una imatge aleshores xocant, enmig del tràfic de la ciutat ja consolidada, amb trànsit i alts edificis que l'envoltaven, i que seguia el seu funcionament habitual sense semblar afectar-se'n.

Elsa Castellà i Lázaro

Bibliografia

- Gran Enciclopèdia Catalana. Enciclopèdia Catalana SA, Barcelona, 1976.
- Autors Diversos. Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Barcelona. 1981-1983.
- Autors Diversos. Album historico y grafico de Gracia. Impremta Arolas. Barcelona, 1950
- Bastida X, Olivé J, Sal R. La parròquia de Sant Joan de Gràcia i el seu entorn. Arxiu diocesà, Barcelona. 1992.
- Castellà i Lázaro, E. Les masies de Gràcia. Vestigis d'una ruralia històrica. Col·lecció La Font de l'Atzavara, núm 9. Taller d'Història de Gràcia. Gràcia, Barcelona, 2005.
- Chifoni, C. Dossiers dels cicles d'itineraris històrics per Gràcia. Taller d'Història de Gràcia.
- Olivé Guilera, Félix. Gracia. Al margen de un centenario. Síntesis de historia local. Gracia, Barcelona, 1950.
- Programa d'Arqueologia urbana. Fitxes de registre Arqueològic. 06, Gràcia. Ajuntament de Barcelona, 1995.
- La Vanguardia: Una masia en el corazón de Barcelona. La Vanguardia, dissabte 30 d'abril de 1955.



CICLE D'AUDIOVISUALS JOSEP BUCH I PARERA



Els dos últims audiovisuals han estat molt diferents entre ells, però tots dos molt interessants.

Tranqueando por la Patagònia

El dijous 16 de març, vuit persones (Marta Amigó, Àlex Duran, Eloi Figueras, Elena Martínez, Jopi Pasqual, Laura Puig, Pili Vendrell i Sergi Xancó) ens van fer de guies per la Patagònia, una terra de contrastos on la natura encara està per damunt de l'ésser humà.



Des de Península Valdés, vam travessar horitzons infinits cap a l'oest fins als Andes, on ens esperaven immenses



glaceres que s'estenen com a catifes fins a l'horitzó tot formant l'anomenat Hielo Continental Sur, enmig de majestuosos boscos de lengas i ñires, dels quals muntanyes



màgiques com el Cerro Torre, el Fitz Roy i les Torres del Paine en són testimoni.



Vam seguir cap al sud fins a Ushuaia, la fi del món i el començament de tot, ciutat on tot queda al nord i on la Terra del Foc ens ofereix paradisiacs entorns habitats fins no fa gaire pels indis fueguinos.



Temps abans de marxar, explicant els preparatius, i durant el viatge, escrivint com els hi anava i el que veien, ens van encomanar la seva il·lusió i va ser com si s'haguessin emportat un trosset de tots nosaltres a la mobília.

El 16 de març, vam gaudir d'algunes de les imatges que van portar de l'altra punta del planeta i entre això i les seves explicacions van fer que el seu viatge fos una mica el de tots els qui hi érem presents.

Pompeia

El 6 d'abril, amb la col·laboració de la secció de cultura i de la mà de M.^a Dolors Lázaro, van conèixer la història d'un altre tipus de muntanya, un volcà, el Vesubi.

A migdia del 24 d'agost de l'any 79 de la nostra era, el Vesubi va entrar sobtadament en erupció, cobrint amb cendres i lava les ciutats de Pompeia i Herculà.



La crònica escrita per Plini el jove, supervivent de la catàstrofe, ha fet possible reconstruir aquells fets. Les ciutats van desaparèixer sota un mantell de cendres i materials volcànics de metres de gruix.

A Pompeia, hi vivien 20.000 persones, milers de les quals van morir. Aquest fet va fer que aquestes ciutats quedessin preservades de l'erosió atmosfèrica i de la destrucció



humana durant mols segles i que ara es pugui saber amb tot detall com vivien en aquella època.



Gràcies a una recreació digital, vam passejar pels carrers de Pompeia i Herculà, vam visitar les cases particulars i els edificis públics i vam veure com el Vesubi entrava en erupció, com la lava soterrava tot al seu pas i després es retirava deixant la ciutat al descobert.



Avanç

No us perdeu els propers audiovisuals:

"Raconte moi la terre"

el proper 11 de maig a càrrec de **Diego Audemard i Jean-Christophe Perrot**, on veurem com van portar a terme el seu projecte, viatjant amb cecs al voltant d'Àfrica amb bicicleta tàndem, unificant cooperació, muntanya i esport.

"Tranqueando por la Patagònia"

el 25 de maig a càrrec de **Marta Amigó, Àlex Duran, Eloi Figueras, Elena Martínez, Jepi Pasqual, Laura Puig, Pili Vendrell i Sergi Xancó**, on faran un altre passi de l'audiovisual que ens van presentar al març, atès que per aforament es va quedar molta gent sense poder entrar a la sala i han estat bastants els qui han preguntat si es podria tornar a passar.

"Les muntanyes Atai" el 15 de juny a càrrec de **Roger Llorens, Carles Lluch i David Terradas**, on els acompanyarem en el seu fantàstic recorregut amb bicicleta per l'oest de Mongòlia.

Des d'aquí, volem donar les gràcies a tots els ponents que han passat al llarg dels anys i als que passaran pel Cicle d'audiovisuals Buch i Parera, per deixar-nos compartir els seus viatges, les seves il·lusions i els seus coneixements, que ens mantenen amb els ulls, la boca i el cor oberts, que ens fan somriure, que ens mostren diferents llocs del món i ens encomanen les ganes de viatjar-hi i que ens apropen llocs inacessibles per a alguns. Perquè ens expliquen les alegries i els problemes que han tingut i fan que el que podria ser un simple passi de fotos sigui un reportatge viu que ens fa sentir. Perquè ens donen a conèixer les muntanyes d'arreu del planeta. I perquè sempre aprenem coses noves.

Ens agradaria comptar amb tots vosaltres pels propers audiovisuals, ja sigui com a ponents o com a públic, perquè sense vosaltres no hi hauria Cicle.

Moltes gràcies a tots.

Si voleu col·laborar, ens ho podeu fer saber directament o per correu electrònic (audiovisualsceg@cegracia.com).

Karen Malfreit, Àlex Duran i Núria Ferrer



3a SORTIDA CURS EM: CORET D'OELBACRESTADA 2.475 m (MONTARDO)

18 i 19/02/2006; 17 participants i alguns amics més.

Dissabte: Bòrdes dera Artiga 1.350m - Pont deth Recess - Pontet de Riús - Refugi Restanca 2.010 m +660m; F, *, 2 a 4 h

Diumenge: Refugi Restanca 2.010 m - Cap deth Pòrt - Coret d'Oelbacrestada 2.475 m - descens pel mateix itinerari. +500m / -1.160m; F, **, S2; 2 a 3h d'ascens, 1 a 2 de descens.



Montardo - Obelcrestadà 2475m

Neu! neu! Quina neu!

Dissabte hem fet la pujada de sempre a la Restanca, amb bon temps i neu des d'abans del pàrking del pont de Recess.

La vall de Valarties està carregada de neu i fa goig! Abans del refugi, per guanyar-nos el sopar i fer gana... més pràctiques de recerca amb ARVA, bivacs i rescat amb



Practiques - Obelcrestadà 2475m



Grup - Obelcrestada 2475m

cordino. Cap ampolla de vi s'ha trencat i el sopar és bo, com sempre aquí dalt.

Per la nit, el vendaval ens ha portat el "marró" i ha deixat un bon tou de neu seca. Fins quarts de 10 no ens hem atrevit a sortir: una clariana, uns mil·libars de més, la "famosa" finestra de bon temps...

Res, que enlloc de baixar a esmorzar a la vall, ... amunt, contra el vent i el fred... Unes quantes vegades ens hem dit, girem?, s'obre? mirat resoll! (cada cop bufava més fort i no ha parat de nevar...)

Bé, i ens hem plantat al coll: davant la pala del Montardo, que no es mourà de lloc!

I el descens ha estat memorable: 20 cm de neu pols!!! Tots hem gaudit, més encara en la part del bosc, amb pendent, obstacles, salts, paranyis i molta, molta neu: què més es pot demanar?



Pol en el descens - Obelcrestada 2475m

Ja als cotxes, el que toca en aquest curset: cadenes i fer anar la pala... ja hi estem acostumats!

I sols queda felicitar els 13 nous esquiadors de muntanya que s'han atrevit amb nosaltres, i donar les gràcies als qui

han col·laborat en aquesta tasca "d'iniciació" (aquest any hem incorporat al grup de monitors un psicòleg de l'ensigalada, del tot necessari com s'ha demostrat!)

Molt bones traces!

Jaume Jubert

Ps.: ja he trobat el "2"!

+ a www.cegesqui.com i a www.cegracia.com
(Fotografies de l'autor)



PEDRÓ DELS QUATRE BATLLES 2.382 m

12/03/2006; Roger Llorens, Manel Castelló, Berta Algueró i Jaume Jubert (i alguns més que han sortit més tard)

+/- 700m; F,*; S2; 2-3h ascens, 30min descens.

De cap manera podiem trencar la "ratxa" d'en Manel de 8 caps de setmana seguits d'esquí de muntanya!

Posposada la sortida del Cicle per excés de neu aprofitem les bones condicions que aquest any tenim més a la vora.

Som quasi els primers en arribar al Port del Comte (pàrquing el Sucre) i enfilem la pista que va cap al telecadira de la Bòfia sols, i aquí encara, protegits del vent.

El dia és radiant però, fa aire :-(!!!!) (de fet no obriran les pistes pel vent fins a quarts de 12 h). Continuem amunt per la pista vermella (hi ha moltíssima neu i està blanquíssima), fins a deixar-la i sortir fora de l'estació cap als Prats de Bacles (2.000 m).

Des d'aquí avancem per terreny ondulat, enmig de pins esclerissats, buscant els llocs més arrecerats. Hi ha molt bona visibilitat i van apareixent Montserrat i el Montseny al Sud, i el vessant sud del Cadí i el Pedraforca a tocar.



Descens del Pedró dels 4 Batlles

Un primer bonny, el Vulturó, i contra el vent continuem cap al Pedró. Ho fem per llevat, tot evitant les cornises que pengen del cim, on hi arribem arrossegant-nos per no ser tombats.

Tret dels primers 50 m (airet...) i un trosset que s'ha de remuntar, el descens és ràpid i per neu molt bona (dura als llocs, pols on s'acumula el vent i trepitjada a les pistes).

I a les 12 h ja tornem a ser al cotxe (tots menys un piolet que ha volat! Si algú el troba...)



Pedró dels 4 Batlles

Rematem la feina amb trinxat, escudella, galtes i brasa al Restaurant Cap del Pla

(<http://es.groups.yahoo.com/group/cegesqui/database?method=reportRows&tbl=10>)

Ah! i fotos a: <http://es.groups.yahoo.com/group/cegesqui/photos/browse/3016>

Bones traces!!!

Jaume Jubert

(Fotografies de l'autor)

En compliment d'una decisió del Consell Executiu del Club a partir del butlletí 91 (maig-juny), no es publicarà cap piada que no sigui de socs del Club.

Tampoc es publicarà cap piada que no s'envii específicament a la meua adreça braso36@hotmail.com per tal d'evitar publicar piades que no ha estat autoritzada la seva publicació per l'autor. Cal posar com a referència "Article pel Butlletí". Si junt amb la piada m'envieu fotografies amb el nom de l'autor i peu de foto, us ho agrairé.

La Redacció

Hem canviat solament el nom

edelweiss és ara BALMAT, la teva botiga d'esports de muntanya

La raó ha estat la necessitat de registrar la marca a nivell internacional degut a la nostra expansió a través d'internet



www.balmat.com

BALMAT, Comte d'Urgell, 72 i 76 / Gran Via C.C., 527 – 08011 Barcelona
Tel. 934 548 309 – Fax : 934 519 260 – mail: balmat@balmat.com



ACAMPADA



En l'assemblea del dia 14 de març de 2006 s'ha constituït una nova junta de la Secció d'Acampada, composta per

- o **Xavier Misas, president**
- o **Miguel Retuerto, tresorer**
- o **Jordi Olesti, secretari.**

Esperem que en la nova època comencem amb il·lusió, puguem gaudir d'activitats que ens permetin fruit de la muntanya, descobrir nous entorns i compartir el nostre temps de lleure.

Tenim previst una sèrie d'activitats:

- Campament Costa Brava

Es dura a terme durant els mesos d'abril, maig i juny, al Càmping Solmar, de Blanes, com ja és tradicional. Durant l'estada hi ha previstes sortides al Corredor i al Montnegre.

- Campament infantil

Previst pel cap de setmana del 3 i 4 de juny, al Càmping Solmar de Blanes.

- Campament d'estiu

Es farà aproximadament durant la primera quinzena d'agost, al Capcir (vessant nord dels Pirineus, a la Catalunya Nord).

En aquest indret hi podem fer:

- ascensions a cims propers, com el Carlit, Puigmal, Canigó,
- àmplia xarxa de senders, incloent el camí dels Bons Homes i el camí de Sant Jaume
- diverses visites a Sant Miquel de Cuixà i Sant Martí del Canigó.
- Trenet Groc



Estem concertant l'estada per al Campament d'estiu; us anirem comunicant les novetats, que podreu consultar a la pàgina web i al tauler del Club.

- Campament de tardor

Ja us n'informarem en el proper butlletí.

Us anirem a venir amb nosaltres i a participar en les activitats de la Secció.

Xavier Misas

ALTES DE SOCIS

8009	CAMILLER ROBERT
8010	IOLANDA ROMA SALA
8011	ELISABET FIGUERA
8012	CARLOS MORA PASQUAL
8013	MIGUEL ANGEL RODRIGUEZ CELA
8014	BEGOÑA MARINÉ BASTERRA
8015	ISIDRO APARICIO LÓPEZ
8016	CRISTINA COLL I SIRIA
8017	JORDI GUSI PUIG
8018	MÓNICA GASULLA RAMON
8019	M ^{re} TERESA SCHILT MARIMON
8020	RAMON-MARIA SCHILT MARIMON
8021	LLUISA VILA PLANA HOLGADO
8022	PERE HERNÁNDEZ CALVET

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'Entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia

DIRECTOR: Guillem Martín i Brásó

CORRECCIÓ a carrec de:  UNIÓN DE FEDERACIONES
ESPORTIVES DE CATALUNYA

a/e: cegracia@cegracia.com

web: <http://www.cegracia.com>

Dip. legal: B.9720-1961